

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 456. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_628-txt-shoot-idm879/facsimile.pdf (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Krukker og rustne Sværd-Billinger i Kæmpehøiene, eller klamredes om vore Hypotheser og Anskuelse, om de store og smaa Aarsager, de gode og slette Bevæggrunde, eller om Navne og Aarstal, Tempus og Modus, Streger og Prikker og Keiserens Skæg, fordi vi saaledes spildte Tiden, medens vore Medbeilere brugte den til Størværk, vi nødes til baade at endse, beskrive og prise, thi det er uforsvarligt.

Ja, det nytter ikke at dølge, indtil videre ere vi beskæmmede, og maaske skamme os saameget mere, som vi ikke blot havde Meget at vinde, men ogsaa Meget at tabe, thi for os havde hele den forbigangne Tid arbeidet, Kirken, Skolen og det *Borgerlige Selskab*, og dermed alt det Offentlige, havde indskudt sig under vor Kjendelse, stoled paa vore Indsigter, regnede paa vor Oplysning, der skulde holde Barbariet borte, satte dem i Stand til at holde Skridt med Tiden, og med sikre Trin gaae Forklaringen imøde.

Men er det end paa den høie Tid, vi vaagne, guide Øinene, komme paa Benene, see os om og see os for, haade frem og tilbage, og lægge saa med Varme, med Alvor og Flid og samlede Kræfter, Haand paa vort Døgværk, Haand paa det Størværk, at oplive og oplyse hele den menneskelige Virksomhed, indvortes og udvortes, i Lys og i Løn, eller, som Digteren sang i en *Sum*: "Med Tidernes Aand at forklare Tidens Idrætter," skjøndt det er den høie Tid, er det dog aabenbar ikke for seent; thi til vor store Lykke, Lykken bedre end Forstanden, har vort Aarhundredes store Begivenheder, den ny Tidsaand og selv vore Medbeilere, arbeidet for os, som jo er klart deraf, at før vi vidste det, før vi vaagnede og rørde os, havde Bladet vendt sig, begyndte

